

Notat

Stigningen i udgifterne for Folketinget og institutioner 1991-01

Sammenfatning:

I *underbilag 1* til notatet er i grafisk form vist udgiftsudviklingen i Folketinget og dets institutioner i perioden 1991-2001 med sammenligningstal for udgiftsudviklingen i staten som helhed i samme periode. De underliggende tal er sammen med en beregning af realvæksten i perioden vist i *underbilag 2*.

Målt i faste priser er udgifterne til Folketinget inkl. institutioner gennemsnitligt steget 2,6 pct. om året, mens statens udgifter kun er steget gennemsnitligt 0,4 pct. om året fra 1991 til 2000.

For *Folketinget ekskl. institutioner* er udgifterne indtil 1995 steget nogenlunde i samme eller svagere takt end udgifterne for staten som helhed. Efter 1995 har Folketinget derimod haft en noget kraftigere stigningstakt end staten, hvilket i første række kan henføres til gennemførelsen af planen for en styrkelse af Folketingets arbejde. I *underbilag 3* gennemgås i korte træk, hvorledes Folketingets udgiftsstigning siden 1994 er sammensat.

Hos *Folketingets Ombudsmand* er det navnlig i 1992, 1997-98 og 2000, at udgifterne stiger. For *Rigsrevisionen* stiger udgifterne i 1996 og 1998 som følge af udvidelser af personalenormeringen med henholdsvis 10 og 15 sagsbehandlere.

Folketinget inkl. institutioner er steget noget kraftigere end staten som helhed i perioden 1991-2000. Målt i faste priser er udgifterne til Folketinget inkl. institutioner gennemsnitligt steget 2,6 pct. om året, mens statens udgifter kun er steget gennemsnitligt 0,4 pct. om året fra 1991 til 2000. Det skal dog bemærkes, at tallene for staten ikke er korrigeret for privatisering af statsvirksomheder. Endvidere bemærkes, at realvæksten for staten fra 1999 til 2000 beregningsmæssigt er sat til 0 pct., da der endnu ikke foreligger noget finanslovsforslag for 2000.

Ser man på Folketinget og institutionerne hver for sig, udgør den gennemsnitlige årlige realvækst i perioden 2,8 pct. i Folketinget, -1,1 pct. i Statsrevisoratet, 8,2 pct. hos Folketingets Ombudsmand og 0,5 pct. i Rigsrevisionen.

For selve *Folketingets* vedkommende er udgifterne indtil 1995 steget nogenlunde i samme takt som udgifterne for staten som helhed. Efter 1995 har Folketinget derimod haft en noget kraftigere udgiftsstigningstakt, hvilket i første række må henføres til gennemførelsen af planen for en styrkelse af Folketingets arbejde. Herudover er udgiftsudviklingen påvirket af en mindre udvidelse af administrationens personalenormering og øgede istandsættelses- og ombygningsudgifter.

En nærmere gennemgang af Folketingets udgiftsudvikling siden 1994 er gengivet i vedlagte *underbilag 3*.

Hos *Folketingets Ombudsmand* er det navnlig i 1992, 1997-98 og 2000, at udgifterne stiger. Udgiftsstigningen i 1992 skyldes primært gennemførelsen af et større edb-projekt i ombudsmandsinstitutionen, og udgiftsstigningen i 1997-98 skyldes normeringsudvidelsen i forbindelse med udvidelsen fra 1997 af institutionens kompetenceområde med kommunerne, der er gennemført med den